

Výročí 50 let:

Ing. Daniel Janošík

Narodil se 24. 11. 1965 v Přerově. V roce 1989 vystudoval obor geodézie a kartografie na fakultě vojensko-inženýrské Vojenské technické akademie v Brně (dnes Univerzita obrany). Od roku 1989 až roku 1995 pracoval jako kartograf ve Vojenském topografickém ústavu v Dobrušce. Od roku 1995 do roku 2003 byl vedoucím oddělení dokumentace, později oddělení aktualizace Katastrálního úřadu (KÚ) Přerov. Od roku 2004 byl vedoucím kanceláře úřadu a od 31. 12. 2014 je ředitelem KÚ pro Olomoucký kraj.

Ing. Štefan Nagy

Narodil sa 13. 10. 1965 v Nitre. Po skončení odboru geodézia a kartografia na stavebnej fakulte Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave v roku 1989 nastúpil v roku 1990 do Geodézie, š. p., Prešov, hospodárske stredisko Spišská Nová Ves, kde vykonával práce v oblasti evidencie nehnuteľností. V rokoch 1991 a 1992 pôsobil ako organizačný tajomník umeleckého súboru Mladé srdcia. V rokoch 1992 až 1998 bol zamestnancom súkromnej geodetickej firmy Ing. Ján Pekarík – GEODING v Spišskej Novej Vsi, kde spracovával zjednodušené registre pôvodného stavu pozemkov, vyhotovoval geometrické plány a vytyčoval hranice pozemkov. Má oprávnenie na overovanie výsledkov vybraných geodetických a kartografických činností a na projektové práce v odbore pozemkových úprav. Od roku 1998 pôsobil v Komore geodetov a kartografov (KGK). Najskôr ako člen disciplinárnej komisie v rokoch 2002-2003 ako predseda disciplinárnej komisie, členom Predstavenstva KGK bol v rokoch 2004 až 2005 a od 2014 až do 1. 4. 2015 funkciu predsedu dozornej rady vykonával v rokoch 2006 až 2010. Od roku 1999 podnikal v oblasti geodézie ako fyzická osoba a v roku 2006 sa uznesením stal konateľom geodetickej firmy Kodena, s. r. o. Od 21. 10. 2010 do 15. 7. 2012 bol vládou SR vymenovaný za podpredsedu Úradu geodézie, kartografie a katastra (ÚGKK) Slovenskej republiky (SR). Ako podpredseda ÚGKK SR sa zaslúžil najmä o novelizáciu vyhlášok ÚGKK SR č. 300/2009 Z. z. a č. 461/2009 Z. z. Od septembra 2012 do 31. 3. 2015 pôsobil v súkromnej sfére, kde sa venoval inžinierskej geodézii a geodetickým prácam z oblasti katastra nehnuteľností. Od 1. 4. 2015 pôsobí na Ministerstve pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR v Sekcii legislatívy v pozemkovom odbore, kde sa venuje zjednodušeným registrom, ktoré sa zostavujú na území bývalého vojenského obvodu Javorina a k aktualizácii metodického návodu na vykonávanie geodetických činností pre projekt pozemkových úprav. Od 21. 11. 2014 je podpredsedom výkonného výboru Slovenskej spoločnosti geodetov a kartografov (SSGK).

Výročie 60 rokov:

Plk. v. z. Ing. Jiří Drozda

Narodil se roku 1960 v Plzni. Základní devítiletou školu ukončil v roce 1975 v Plzni. V letech 1975-1979 vystudoval přírodovědné gymnázium v Plzni. V letech 1979-84 studoval na Vojenské akademii v Brně,

jako posluchač studijního oboru geodézie a kartografie. Studium ukončil v roce 1984 s vyznamenáním a získal titulu zeměměřického inženýra. V roce 1984 nastoupil, v hodnosti poručíka, jako starší redaktor oddělení popisu válčišť Vojenského zeměpisného ústavu v Praze. V roce 1995 je povýšen do hodnosti nadporučíka a ustanoven do funkce náčelníka oddělení programování Výpočetního střediska. Od roku 1987 současně zastupuje náčelníka Kartografického oddělení. Od roku 1990 vykonává funkci zástupce náčelníka Výpočetního střediska automatizované tvorby map a od roku 1991 náčelníka Výpočetního střediska. Po reorganizaci VZÚ v roce 1993 je ustanoven do funkce náčelníka Vojensko-geografického odboru. Od roku 1996 do června srpna 2000 působil jako hlavní inženýr VZÚ Praha, v hodnosti podplukovníka. V roce 2001 krátce zastával funkci náčelníka odboru rozvoje – zástupce náčelníka Hlavního úřadu vojenské geografie a od září 2001 byl jmenován vedoucím oddělení vojenské geografie – zástupcem náčelníka Geografické služby a povýšen do hodnosti plukovníka. Od května 2002 náčelníkem Odboru vojenské geografie a hydrometeorologie Vojenské zpravodajské služby. Od roku 2003 vykonává funkci náčelníka Geografické služby AČR – a náčelníka odboru vojenské geografie a hydrometeorologie Vojenské zpravodajské služby sekce J-2 (do roku 2004), od července 2004 funkci náčelníka Geografické služby AČR a náčelníka oddělení Vojenské geografie a hydrometeorologie na GŠ. V průběhu své kariéry se podílel se na inovacích v oblasti automatizované kartografie, poskytování rychlých geografických informací. V letech 1994 až 2001 se podílel na vývoji vojenských map ve standardech NATO – novotvorbě mapy pro plánování společných operací (JOG 1 : 250 000) a celé měřítkové řady leteckých map. Od února 2005 do října 2005 působil jako náčelník Geografického oddělení sekce J-2 velitelství monohonárností slil KFOR v Prištině. Po ukončení zahraniční mise odchází 1. 12. 2005 do zálohy v hodnosti plukovníka. Je nositelem několika resortních a aliančních vyznamenání a medailí. Od 1. 2. 2006 do 31. 3. 2006 byl občanským zaměstnancem Personální sekce Ministerstva obrany – vedoucím skupiny péče o válečné veterány. Počátkem roku 2006 vyhrál konkurz na pozici mezinárodního civilního poradce (ICC) na velitelství KFOR a od 3. 4. 2006 do 31. 8. 2010 zastával funkci náčelníka geografických produktů a zástupce náčelníka Geografického oddělení velitelství KFOR. Od ukončení působení v KFOR je externím spolupracovníkem NC3A a později NATO NSA. Od 4. 4. 2011 se stává zaměstnancem Výzkumného ústavu geodetického, topografického a kartografického, v. v. i. (VÚGTK), v pozici vedoucího Výzkumného útvaru 23-Odvětvové informační středisko (ODIS). Velice rychle se orientuje ve vědecko-výzkumné činnosti a stává se úspěšným zpracovatelem a řešitelem řady výzkumných projektů v realizovaných v objemu milionů Kč. Jednalo se například o projekt od MK-ČR - VISK 7–Retrospektivní digitalizace Zeměměřické knihovny I – VI etapa, projekt VaVpl/MŠMT - Natura: vědecké informační zdroje přírodních věd, projekt NAKI/MKČR - Obory a bažantnice - opomíjená hodnota kulturního dědictví, dále na projektu VaVpl - Prohloubení nabídky dalšího vzdělávání pro konkurenceschopnost, projekt MPO - Integrace dat z Internet of Things senzorických platform do GIS systémů v rámci SmartCity e-services a řady dalších. V letech 2014-15 iniciuje výstavbu a podílí se na vybudování

moderního knihovnického centra VÚGTK. V roce 2017 zahajuje doktorandské studium na Univerzitě obrany v Brně, katedře vojenské geografie a meteorologie. V listopadu 2018 je pověřen vedením VÚGTK ve funkci ředitele. Od 1. 1. 2019 je ustanoven do funkce ředitele VÚGTK.

Ing. Mária Frindrichová

Narodila sa 23. 12. 1960 v Trnave. Po skončení odboru geodézie a kartografia na Stavebnej fakulte Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave v roku 1984 nastúpila do Geodézie, n. p. (od 1. 7. 1989 š. p.), Bratislava, oddiel evidencie nehnuteľností (EN), kde vyhotovovala najmä geometrické plány a vykonávala viaceré práce na úseku EN. Od 1. 1. 1991 do 31. 12. 1992 pracovala ako odborná referentka v oblasti EN v Správe geodézie a kartografie v Bratislave. Od 1. 1. 1993 do 23. 7. 1996 bola vedúcou informačno-dokumentáčného oddelenia v Správe katastra (SK) pre hlavné mesto (hl. m.) SR Bratislavu KÚ v Bratislave. Od 24. 7. 1996 do 31. 12. 2001 bola vedúcou katastrálneho odboru Okresného úradu Bratislava III. V období od 1. 1. 2002 do 14. 4. 2004 bola riaditeľkou SK Bratislava III KÚ v Bratislave a od 15. 4. 2004 do 30. 9. 2005 bola riaditeľka pracoviska Bratislava III SK pre hl. m. SR Bratislavu KÚ v Bratislave. Od 1. 10. 2005 do 31. 3. 2010 a 28. 10. 2010 do 28. 2. 2011 bola vedúcou odborom technických činností SK pre hl. m. SR Bratislavu. Od 1. 4. 2010 do 27. 10. 2010 bola prednostka Katastrálneho úradu (KÚ) v Bratislave. Od 9. 3. 2010 do 19. 10. 2010 bola členkou rady Slovenského pozemkového fondu. Od 1. 3. 2011 do 30. 6. 2012 pracovala na Magistráte hlavného mesta SR Bratislava ako vedúca oddelenia správy nehnuteľností. Má osobitnú odbornú spôsobilosť na úradné overovanie výsledkov vybraných geodetických a kartografických činností a osobitnú odbornú spôsobilosť rozhodovať o návrhu na vklad. Od 1. 7. 2012 až do 19. 8. 2020 bola vymenovaná uznesením vlády SR za predsedníčku Úradu geodézie, kartografie a katastra SR.

Ing. Josef Kamera

Narodil se 16. 10. 1960 v Kyjově (okres Hodonín). Vystudoval Střední průmyslovou školu stavební v Hodoníně (1980) a v roce 1984 ukončil studium geodézie a kartografie na Fakultě stavební Vysokého učení technického v Brně. Od té doby pracuje v organizacích současného resortu Českého úřadu zeměměřického a katastrálního. Nejprve ve s. p. Geodézie Brno (geodet v provozu inženýrské geodézie a v útvaru řízení výroby a jakosti prací), v letech 1991 a 1992 jako referent odboru dohledu a inspekce na Krajské geodetické a kartografické správě v Brně a od 1. 1. 1993 na Katastrálním úřadě (KÚ) Brno-město. Nejprve jako vedoucí oddělení technického rozvoje, od 1. 4. 1996 do konce roku 2003 byl zástupcem ředitele. Od 1. 1. 2004 byl zástupcem ředitele a vedoucím kanceláře KÚ pro Jihomoravský kraj, od 1. 11. 2005 je ředitelem KÚ pro Jihomoravský kraj. Svou kvalifikaci a odbornost si systematicky a účelově rozšiřoval, absolvoval mj. specializační studium „Právní vztahy k nemovitostem“. Je držitelem úředního oprávnění podle § 13 odst. 1 písm. a) až c) zákona č. 200/1994 Sb., o zeměměřictví.

Ing. Pavel Řehák

Narodil se 10. 12. 1960 v Jičíně, studium geodézie a kartografie na Fakultě stavební ČVUT v Praze ukončil v roce 1984. Od roku 1985 pracuje v resortu současného Českého úřadu zeměměřického a katastrálního (ČÚZK), v letech 1985-1990 v provozu mapování Geodézie, n. p., Pardubice, kde se věnoval převážně tvorbě Základních map velkých měřítek, od roku 1991 na Středisku Geodézie Jičín, v letech 1993 až 2002 byl vedoucím dokumentace Katastrálního úřadu (KÚ) Jičín. V roce 2003 se stal vedoucím oddělení Katastrálního pracoviště (KP) Praha-město, od 1. 1. 2004 byl ředitelem KP Praha-západ a od 1. 8. 2005 je ředitelem KP Jičín KÚ pro Královéhradecký kraj. Je aktivním členem TJ Sportcentrum Jičín, kde se věnuje orientačnímu běhu, v současnosti jako trenér mládeže. Právě tvorba map pro orientační běh ho přivedla ke studiu geodézie a kartografie.

Ing. Vladimír Stankovský

Narodil sa 1. 10. 1960 v Humennom. Po skončení odboru geodézie a kartografia na Stavebnej fakulte Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave v roku 1983 nastúpil do Geodézie, n. p. (od 1. 7. 1989 š. p.), Bratislava, oddiel evidencie nehnuteľností (EN) Bratislava – vidiek. Tu vyhotovoval geometrické plány (GP), vykonával vytyčovanie pozemkov a tematické mapovanie. V rokoch 1989 až 1991 bol vedúcim prevádzky EN, neskôr notársko-technických prác v Galante. V roku 1991 bol spoluzakladateľom a neskôr riaditeľom geodetického združenia – konzorcium Geodet v Galante, kde spracovával registre obnovenej evidencie pozemkov, vytyčoval hranice pozemkov a vyhotovoval GP. Od 24. 2. 1998 do 10. 11. 2007 bol konateľom geodetickej firmy GEOKA, spol. s r. o., v Bratislave. Od 19. 11. 2007 do 26. 8. 2009 bol uznesením vlády SR vymenovaný za podpredsedu Úradu geodézie, kartografie a katastra SR. Od 1. 9. 2009 sa vrátil do firmy GEOKA. Od 1. 10. 2013 je riaditeľom katastrálneho odboru Okresného úradu Malacky. Od 1. 8. 2008 do 31. 12. 2008 bol predsedom a od 1. 1. 2009 do 8. 9. 2009 podpredsedom redakčnej rady Geodetického a kartografického obzoru. Má oprávnenie na overovanie výsledkov vybraných geodetických a kartografických činností a oprávnenie na projektové práce v oblasti pozemkových úprav. Je zakladajúcim členom Komory geodetov a kartografov a od roku 1996 do 18. 11. 2007 bol členom jej predstavenstva. Známy je ako autor príspevkov na odborných podujatiach.

Ing. Bohumil Vlček

Narodil se 24. 11. 1960 v Praze, kde také v roce 1983 ukončil studium geodézie a kartografie na Fakultě stavební ČVUT. V témže roce nastoupil do Geodetického a kartografického podniku v Praze (GKP), do jeho kartografické části. Po rozdělení GKP pracoval v letech 1991 až 1998 v Kartografii Praha, a. s. V roce 1999 nastoupil do Výpočetního střediska Zeměměřického úřadu v Praze (ZÚ). Po organizačních změnách bylo celé oddělení konstrukce zařazeno do odboru správy a užití geoinformací, v současnosti odbor správy a rozvoje informačního systému zeměměřictví. Je vedoucím oddělení správy a rozvoje aplikací ZÚ. Jeho pracovní zařazení má blízko k jeho zálibám, mezi kterými uvádí turistiku, vysokohorskou zvláště, a rybaření.

Ing. Dušan Ferianc, EUR ING

Narodil sa 13. 10. 1955 v Bratislave. Po skončení odboru geodézia a kartografia na Stavebnej fakulte Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave v roku 1980 nastúpil do prevádzky geodetických základov (od 1. 1. 1995 odbor GZ), oddielu triangulácie Geodetického ústavu, n. p., v Bratislave (neskôr Geodetický podnik, š. p., a od 1. 1. 1991 Geodetický a kartografický ústav Bratislava – GKÚ). Po roku prešiel do oddielu nivelácie, kde ako vedúci niveláčnej čaty vykonával práce v niveláčnej sieti, v zvláštnych niveláčnych sieťach, a tiež merania posunov a pretvorení v Atómovej elektrárni Bohunice. Od roku 1985 viedol oddiel (oddelenie) nivelácie a gravimetrie. Od 1. 9. 1997 bol vedúci odboru GZ GKÚ Bratislava a to až do septembra 2012. V období od 1. 9. 2012 do 30. 9. 2013 pôsobil vo funkcii námestníka riaditeľa GKÚ. Svoje pôsobenie na GKÚ, štátnej a verejnej správe ukončil 28. 2. 2014 dohodou. Od začiatku práce uplatňoval nové technológie a zaviedol používanie elektronického prostredia na zber, spracovanie a poskytovanie údajov v oblasti GZ. V deväťdesiatych rokoch bol jedným z iniciátorov budovania nových GZ, a to Štátnej niveláčnej siete, Štátnej gravimetrickej siete a Štátnej priestorovej siete na základe nových technológií. Podieľal sa na vybudovaní testovacích základní v Modre – Piesku (okres Pezinok). Pod jeho vedením bola vybudovaná Slovenská priestorová observačná služba SKPOS. Je spoluzakladateľom miestnej siete Tatry, kde sa v ročnom intervale v spolupráci s viacerými inštitúciami vykonávajú monitorovacie merania GNSS. V rámci odboru GZ riadil geodetické práce na štátnych hraniciach a do odchodu z rezortu bol aj stálym členom Spoločnej slovensko-ukrajinskej hraničnej komisie a Spoločnej slovensko-maďarskej komisie pre zameriavanie a vyznačovanie štátnych hraníc. V ostatných hraničných komisiách pôsobil ako expert. V hraničných komisiách presadzoval zavedenie jednotného európskeho geodetického referenčného systému. Aktívne spolupracoval s geodetickými službami susedných štátov. Od roku 2000 bol menovaný národným delegátom v subkomisii Európsky referenčný rámec (EUREF) Medzinárodnej geodetickej asociácie. Je členom Technickej komisie č. 89 Geodézia a kartografia pri Úrade pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo. Je autorom a spoluautorom viacerých odborných prác. Bol jedným z hlavných organizátorov odborných seminárov s medzinárodnou účasťou zameraných na problematiku geodetických sietí. Tieto aktivity vykonával najmä v rámci práce v pobočke Slovenskej spoločnosti geodetov a kartografov (SSGK) pri GKÚ. Od roku 1998 aktívne pracuje vo výkonnom výbore SSGK a od roku 2006 je predsedom výkonného výboru, a teda i členom Rady Zväzu slovenských vedeckotechnických spoločností (ZSVTS). Od apríla 2010 je viceprezidentom ZSVTS pre vzdelávanie a medzinárodné aktivity a od roku 2012 viceprezidentom ZSVTS pre investície a rozvoj. Od októbra 2014 bol poverený Radou ZSVTS vykonávať funkciu konateľa Domu Techniky ZSVTS v Košiciach. V roku 2013 získal certifikát EUR ING. Za prácu vo vedecko-technickej spoločnosti bol viackrát vyznamenaný ZSVTS, ale aj partnerskými organizáciami v Česku, Poľsku i Ukrajine.

Ing. Emília Havlíková

Narodila sa 17. 10. 1955 v Komárne. Po skončení štúdia na odbore geodézia a kartografia na Stavebnej fakulte Slovenskej vysokej školy technickej Bratislava v roku 1980, začala pracovať v štátnom podniku Stavindustria v Trnave. Po získaní nevyhnutnej praxe absolvovala skúšku osobitnej odbornej spôsobilosti a vykonávala funkciu zodpovedného geodeta. V rokoch 1987-1988 bola touto organizáciou vyslaná na stavbu Krivorožského ťažobno-upravárenského kombinátu (KŤUK) v Dolinskej na Ukrajine. Od roku 1992 pracovala na odbore geodetických základov Geodetického a kartografického ústavu Bratislava, kde začala ako jedna z prvých pracovať s technológiami globálnych navigačných družicových systémov. V rokoch 1994 až 1996 sa zúčastnila vytyčovaní slovensko – českej štátnej hranice, vykonávala meračské a spracovateľské práce pri budovaní Štátnej priestorovej siete. Od roku 2013 do 2019 bola vedúcou oddelenia spracovania meraní, analýz a transformácií, kde viedla tím mladých odborníkov zabezpečujúcich prevádzku Slovenskej priestorovej observačnej služby (SKPOS). Od roku 2019 bola radovým zamestnancom oddelenia SKPOS. Do dôchodku odišla 1. 1. 2021.

Ing. Růžena Zimová, Ph.D.

Narodila sa 10. 12. 1955 v Praze. Po maturitě na gymnáziu studovala obor Geodézie a kartografie (GaK) na Fakultě stavební (FSv) ČVUT, který absolvovala v roce 1981 diplomovou prací na katedře vyšší geodézie. Poté byla zaměstnána v seismickém oddělení Geofyzikálního ústavu Československé akademie věd, v tehdejší laboratoři seismického modelování a v seismické službě. V říjnu 1992 nastoupila na katedru mapování a kartografie FSv ČVUT (nyní katedra geomatiky), kde se zapojila do výuky převážně kartografických předmětů. Na základě jazykových znalostí působila od konce roku 1996 částečnou kapacitou souběžně jako asistentka zahraničních manažerů evropských projektů pro Český úřad zeměměřický a katastrální (ČÚZK), od založení sdružení Nemoforum je jeho tajemnicí. V roce 2001 obhájila na domovské katedře doktorskou disertační práci na téma „Problematika koordinace geoinformací v České republice v mezinárodním kontextu“. S doc. M. Mikšovským se po roce 2000 podílela na zavedení nového volitelného předmětu zaměřeného na digitální kartografii. Koncipovala a vyučovala předmět Normy v geoinformatice, spolupracovala na projektech zaměřených pod vedením prof. B. Veverky na výzkum a analýzy starých map. Po jeho odchodu do důchodu několik let přednášela předmět Topografická a tematická kartografie a převzala též roli garanta studentské vědecké konference „Digitální technologie v geoinformatice, kartografii a DPZ“, organizované v letech 2011 až 2016 na katedře geomatiky. Krátce učila i na České zemědělské univerzitě v Praze. Během své pedagogické praxe vedla na 70 bakalářských a diplomových prací a byla školitelkou pěti obhájených disertačních prací. Je autorkou či spoluautorkou několika desítek publikací a článků. Přes 15 let je členkou Ediční komise FSv, od roku 2010 komisi vede a zároveň fakultu zastupuje v Ediční radě ČVUT. V roce 2018 předala většinu výuky mladším kolegům a na katedře geomatiky působí na zkrácený pracovní úvazek. Je garantem doktorského předmětu Digitální kartografie a své aktivity orientuje na projekty katedry, zejména na zpracování map v prostředí ArcGIS,

v autorském kolektivu oceněných publikací „Akademický atlas českých dějin“ a „Český historický atlas – Kapitoly z dějin 20. století“. Dlouhodobá spolupráce s archeologem prof. V. Matouškem z Fakulty humanitních studií Univerzity Karlovy, zaměřená na zkoumání dobových rytin bojišť třicetileté války, byla završena vydáním česko-anglické monografie autorů Matoušek, V.–Janata, T.–Zimová, R.–Chlíbec, J.: „Krajina českých zemí v době třicetileté války v díle Matthäuse Meriana staršího“. Kniha získala Cenu Bedřicha Hrozného za tvůrčí počin roku 2019, udělanou rektorem Univerzity Karlovy. Zájem o kartografii zavedl R. Zimovou do České kartografické společnosti, kde má jako členka výboru po řadu let na starost hospodaření spolku. Patří mezi organizátory tradiční turisticko-spoločenské akce „Brdy“, při které se setkávají absolventi a učitelé oboru GaK FSv ČVUT. Ve volném čase se věnuje zpěvu ve smíšeném sboru, pění turistice „po vlastech českých“ a rodině; s manželem vychovali dceru a syna a mají šest vnoučat.

Výročí 70 let:

Ing. Tomáš Babický

Narodil se 18. 12. 1950 v Ústí nad Labem, vystudoval geodézií a kartografií na Vojenské akademii (VA) Antonína Zápotockého v Brně v roce 1974. V roce 1984 dokončil studium technické kybernetiky na Vysokém učení technickém v Brně. V období 1974 až 1995 působil v různých pozicích a na různých místech v rámci armády, jako geodet ve Stříbře, fotogrametr ve VTOPÚ Dobruška, v oddělení technického rozvoje Výzkumného střediska 090 v Praze a jako pedagog na VA v Brně. V letech 1995–1998 pracoval jako fotogrametr v a. s. NADIR v Dobrušce, od roku 1998 nastoupil jako ředitel na Katastrální úřad (KÚ), dnes Katastrální pracoviště Litoměřice KÚ pro Ústecký kraj. V současnosti dále vyučuje kartografií na Fakultě životního prostředí Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem. K jeho aktivním zálibám patří orientační běh.

Ing. Milan Hačko, PhD.

Narodil sa 12. 12. 1950 v Inovciach (okres Sobrance). Po skončení odboru geodézia a kartografia na Stavebnej fakulte Slovenskej vysokej školy technickej (SVŠT) v Bratislave v roku 1977 nastúpil ako pedagóg na Strednú priemyselnú školu stavebnú (SPŠS – od roku 1992 SPŠS a geodetická) v Košiciach, kde pôsobil do roku 1985. V rokoch 1984 a 1985 absolvoval doplnujúce pedagogické štúdium na Katedre inžinierskej pedagogiky SVŠT. V rokoch 1985 až 1995 pôsobil ako výchovný poradca a v rokoch 1995 až 1999 ako odborný asistent na Katedre geodézie a geofyziky Fakulty baníctva, ekológie, riadenia a geotechnológií Technickej univerzity v Košiciach. Od roku 1999 do 31. 3. 2008 bol riaditeľom SPŠS a geodetickej. V rokoch 2000 a 2001 absolvoval prípravu vedúcich pedagogických pracovníkov s obsahovou záverečnej práce v Metodickom centre Prešov. Vedeckú hodnosť PhD. získal v roku 2002 v odbore banské meračstvo. Má oprávnenie na overovanie geodetických prác a od roku 1999 je súdnym znalcom z odboru geodézie a kartografie. Od 1. 4. 2008 do 31. 12. 2010 bol riaditeľom odboru katastrálnej inšpekcie ÚGKK SR.

Ing. Ján Hardoš

Narodil sa 1. 11. 1950 v Bratislave. Odbor geodézia a kartografia skončil na Stavebnej fakulte Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave v roku 1975. V roku 1976 nastúpil do Geodézie, n. p. (od 1. 7. 1989 š. p.), Bratislava, kde ako vedúci meračskej čaty vykonával práce inžinierskej geodézie (IG). Od roku 1981 sa ako zodpovedný geodet podieľal na viacerých veľkých investičných akciách (napr. Tranzitný plynovod, Atómová elektráreň Mochovce, Nafta Gbely). V rámci jazykovej a spoločenskej prípravy expertov absolvoval v rokoch 1983 až 1985 štúdium francúzskeho jazyka na Katedre jazykov Univerzity Komenského v Bratislave. V rokoch 1985 až 1989 pracoval na individuálny kontrakt v Ministerstve vodného hospodárstva Alžírkej republiky, kde vykonával a riadil geodetické práce pri výstavbe 4 priehrad. Po návrate z Alžírka pokračoval až do konca roku 1992 v prácach IG v Geodézii, š. p. (od 1. 5. 1992 a. s.), Bratislava. V roku 1993 založil s viacerými spoločníkmi firmu SIGEO, spol. s r. o., ktorá sa úspešne venuje prácam najmä v oblasti IG. Od roku 1990 sa aktívne zúčastňoval na práci Slovenského zväzu geodetov a na príprave a založení Komory geodetov a kartografov. Od jej vzniku v roku 1996 bol členom predstavenstva a od 23. 3. 2008 je podpredsedom predstavenstva. Bol národným delegátom 6. komisie Medzinárodnej federácie geodetov pre IG a od roku 2007 viceprezidentom Rady európskych geodetov (CLGE) pre profesijné problémy. Úspešne referuje na domácich a zahraničných seminároch a konferenciách. Konať a riadiť súkromnej geodetickej firmy SIGEO, spol. s r. o., Bratislava. V roku 2014 bol zvolený za predsedu Komory geodetov a kartografov.

Ing. Zlatica Molnárová

Narodila sa 30. 12. 1950 v Bardejove. Po skončení Strednej priemyselnej školy v Košiciach v roku 1970 nastúpila do Inžinierskej geodézie, n. p., závod v Prešove (od roku 1973 Geodézia, n. p., Prešov), kde vykonávala mapovacie práce. V roku 1981 skončila popri zamestnaní štúdium odboru geodézia a kartografia na Stavebnej fakulte Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave. Od 1. 1. 1993 do 23. 7. 1996 pracovala ako overovateľka geometrických plánov v SK Bardejov KÚ v Košiciach. Od 24. 7. 1996 do roku 1998 bola vedúcou oddelenia práv k nehnuteľnostiam katastrálneho odboru Okresného úradu (KOOÚ) v Bardejove a od roku 1998 do 31. 12. 2001 vedúcou KOOÚ v Bardejove. Od 1. 1. 2002 do 31. 3. 2007 bola riaditeľkou SK Bardejov KÚ v Prešove a od 1. 4. 2007 do 31. 7. 2011 vedúcou oddelenia zápisov práv k nehnuteľnostiam SK Bardejov KÚ v Prešove. Do dôchodku odišla 1. 8. 2011.

Ing. Jaroslav Růžek

Narodil se 31. 10. 1950 v Českém Brodě (okres Kolín). V roce 1970 maturoval na Střední průmyslové škole zeměměřické (SPŠZ) v Praze, v letech 1970–1975 vystudoval obor geodézie a kartografie na Fakultě stavební ČVUT v Praze. Po studiu pracoval jako asistent na katedře speciální geodézie až do roku 1980, kdy nastoupil jako učitel na SPŠZ. Vyučoval odborné předměty. Od 1. 9. 1986 byl jmenován ředitelem. Za jeho působení v ředitelské funkci došlo k výraznému rozvoji zeměměřictví a s tím spojené modernizací výuky, včetně geo-

detických přístrojů, a vybavení školy. Od roku 1995, kdy získala SPŠZ pro své potřeby celou budovu v ulici Pod Táborem 300 v Praze 9, došlo k rozšíření výukových prostor, ke zřízení počítačové sítě, ale i zázemí pro učitele i pro sport. Významný byl i jeho podíl na spolupráci školy s odbornými firmami i výzkumnými institucemi. Do důchodu odešel na vlastní žádost k 31. 8. 2015.

Ing. Jozef Vanek

Narodil sa 8. 12. 1950 v Svinnej (okres Trenčín). Po skončení odboru geodézia a kartografia, špecializácia pozemkové úpravy, na Stavebnej fakulte Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave v roku 1975 nastúpil do Štátnej melioračnej správy v Bratislave, kde pracoval ako geodet a neskôr vedúci ateliéru pozemkových úprav. V roku 1991 absolvoval postgraduálne štúdium na Právnickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave na tému „Hospodárske právo a investičná výstavba“. V roku 1991 prešiel na Ministerstvo pôdohospodárstva SR, kde pracoval ako geodet na odbore pozemkových úprav a od roku 2000 do 14. 1. 2008 ako riaditeľ odboru pozemkových úprav. Od 15. 1. 2008 do 30. 9. 2008 pracoval v ÚGKK SR v odbore geodézie a katastra a neskôr ako vedúci oddelenia katastra. 1. 10. 2008 sa vrátil na Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR, kde do 30. 5. 2013 vykonával funkciu riaditeľa odboru pozemkových úprav. Je spoluautorom mnohých odborných metodických pokynov súvisiacich s projektovaním a výkonom pozemkových úprav a autorom viacerých odborných článkov a stanovísk prednesených na konferenciách súvisiacich s procesom usporadúvania pozemkového vlastníctva, publikovaných zborníkoch z uvedených konferencií. Do dôchodku odišiel 1. 6. 2013.

Výročie 75 rokov:

Ing. Miroslav Masár

Narodil sa 25. 11. 1945 v Kráľovej Lehote (okres Liptovský Mikuláš). Po skončení Lesníckej fakulty Vysokej školy lesníckej a drevárskej vo Zvolene v roku 1970 nastúpil do Oblastného ústavu geodézie v Bratislave, kde pracoval v oblasti evidencie nehnuteľností (EN). V roku 1973 prešiel do Správy geodézie a kartografie (SGK) v Bratislave – Stredisko geodézie (SG) v Senici, kde pokračoval v prácach EN a prešiel viacerými druhmi prác. Od 1. 6. 1980 pracoval v Geodézii, n. p., Bratislava vo funkcii vedúceho oddielu EN v Senici. 1. 1. 1984 sa vrátil, ako skúsený odborník v oblasti EN, do SGK – SG v Senici ako jeho vedúci. Od 1. 1. 1993 do 23. 7. 1996 bol riaditeľom SK Senica KÚ v Bratislave a od 24. 7. 1996 do 31. 12. 2001 bol vedúcim katastrálneho odboru Okresného úradu v Senici. Od 1. 1. 2002 bol riaditeľ Správy katastra (SK) Senica Katastrálneho úradu (KÚ) v Trnave. Do dôchodku odišiel 1. 5. 2011.

Ing. Vít Suchánek

Narodil se 17. 10. 1945 v Praze. Absolvoval v letech 1959 až 1963 Střední průmyslovou školu zeměměřickou v Praze a v letech 1963 až 1968 vystudoval obor geodézie a kartografie, geodeticko-astronomickou specializaci, na Fakultě stavební ČVUT v Praze. Od té doby

působil v resortu Českého úřadu zeměměřického a katastrálního (ČÚZK). V září 1968 nastoupil jako vedoucí měřické čety do Inženýrské geodézie, závod 5 - Praha, ale v roce 1970 přešel do Výpočetního střediska Geodetického ústavu (GÚ) a od té doby se věnoval problematice programátorské-analytických prací v oboru geodézie a kartografie. Jeho činnost výrazně poznamenala vývoj v této oblasti. Má významný podíl na skutečnosti, že veřejné databáze resortu představují špičku veřejných informačních systémů v ČR. Až do roku 1990 zastával postupně různé vedoucí pozice v oddělení programování, byl zástupcem vedoucího výpočetního střediska Geodetického a kartografického podniku (nástupce GÚ), ale velmi cenná byla zvláště jeho role neformálního vedoucí s přirozenou autoritou. Tu si podržel i po té, co od 1. 11. 1990 přešel na ČÚGK (od roku 1993 ČÚZK), nejprve jako referent a poradce předsedy pro informatiku, vedoucí samostatného oddělení koncepce a rozvoje (1994 až 1996), od 1. 10. 1996 se stal ředitelem tehdy nově založeného odboru informatiky. Z jeho aktivit, které podstatně přispěly k vedoucímu postavení ČÚZK mezi vládními resorty, je třeba připomenout zvláště činnosti, související s vedením projektů zahraniční pomoci na naší straně v letech 1992 až 2000 (projekty Phare, zahraniční pomoci kanadské a švýcarských vlád) a ve Working Party on Land Administration při EHK OSN (člen Bureau od roku 2005). Do důchodu odešel v roce 2013.

Prof. Ing. Bohuslav Veverka, DrSc.

Narodil se 1. 11. 1945 v Uhříněvsi (Praha 22). V roce 1964 maturoval na Střední průmyslové škole zeměměřické v Praze, studium oboru geodézie a kartografie na Fakultě stavební (FSv) ČVUT v Praze ukončil v roce 1969 a nastoupil do Kartografie, n. p. Praha jako kartograf sestavitel. Od roku 1970 až do roku 1974 pracoval ve Státním ústavu pro územní plánování (TERPLAN). V roce 1974 nastoupil na katedru mapování a kartografie FSv ČVUT. Zde se věnoval problematice tematické kartografie, teorii systémů, kybernetice a otázkám matematické kartografie a programování. V roce 1981 získal vědeckou hodnost kandidáta technických věd, tři roky nato obhájil habilitační práci a byl jmenován docentem pro obor kartografie a dálkového průzkumu Země. Od roku 1990 až do roku 1999 působil jako vedoucí katedry mapování a kartografie, po obhajobě v roce 1994 získal vědeckou hodnost doktora technických věd. O dva roky později, po předložení habilitační práce, byl jmenován profesorem kartografie. V letech 1997-2003 vykonával funkci proděkana FSv ČVUT pro zahraniční styky a vnější vztahy. Byl velmi aktivní v řadě odborných společností, komisí, institucí, a to v ČR i v zahraničí. Je uveden v publikaci „Kdo je kdo v České republice na přelomu 20. století“ (Praha 1998) a dále v publikaci „Who is Who in the World“ (agentura Marquis, USA) v roce 1997 a letech následujících. Je autorem více než 140 článků, výzkumných zpráv, skript, učebnic a realizovaných projektů. Nepostradatelnou součástí jeho odborné práce je analýza, odladění a realizace několika set počítačových programů a procedur a vývoj souboru programů MATKART pro souřadnicové výpočty v různých kladech listů mapových děl. Vědecký výzkum orientuje především na geografické informační systémy, digitální kartografii a softwarové inženýrství. Více viz GaKO 41/83, 1995, č. 10, s. 254,

41/83, 1995, č. 11, s. 274, 46/88, 2000, č. 10, s. 214, 52/94, 2006, č. 3, s. 60, GaKO 56/98, 2010, č. 12, s. 262.

Výročí 80 let:

Ing. Jaroslav Kadlec

Narodil se 9. 12. 1940 v Dlažově (okres Klatovy). V roce 1963 absolvoval zeměměřičské studium na Fakultě stavební ČVUT v Praze. Poté nastoupil na Středisko geodézie (SG) v Plzni - městě. V různých funkcích působil na třech střediscích geodézie v bývalém Západočeském kraji. Jako uznávaný odborník v katastru nemovitostí pracoval v letech 1977 až 1981 v týmu expertů na Kubě. Po návratu z Kuby se stal zástupcem ředitele tehdejší Krajské geodetické a kartografické správy v Plzni. V roce 1991 byl jmenován vedoucím SG v Domažlicích a roku 1993 ředitelem domažlického katastrálního úřadu, později katastrálního pracoviště. Do důchodu odešel v létě 2006. Žije v Horšovském Týně.

Ing. Ferdinand Kelemen

Narodil sa 30. 10. 1940 v Pincinej (okres Poltár). Po skončení odboru zememeračského inžinierstva na Stavebnej fakulte Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave v roku 1963 nastúpil do Ústavu geodézie a kartografie v Žiline (od 1. 1. 1968 Oblastný ústav geodézie v Bratislave), kde pracoval v oblasti evidencie nehnuteľností (EN). V roku 1968 bol poverený funkciou vedúceho Strediska geodézie (SG) vo Veľkom Krtíši. V tejto funkcii pokračoval až do konca roku 1979 (od roku 1973 ako pracovník Krajskej správy geodézie a kartografie – KSGK – v Banskej Bystrici). V rokoch 1980 až 1990 pracoval ako vedúci oddielu EN Geodézie, n. p., Žilina. Popri týchto prácach pôsobil v rokoch 1979 až 1990 ako externý pedagóg na Strednej priemyselnej škole stavebnej v Lučenci. 1. 1. 1991 sa vrátil do KSGK ako vedúci technického oddelenia SG v Lučenci. V tejto funkcii pokračoval aj v Správe katastra Lučenec Katastrálneho úradu v Banskej Bystrici od 1. 1. 1993 do 23. 7. 1996. Od roku 1997 do 28. 2. 2001 bol vedúcim oddelenia technického, dokumentácie a poskytovania informácií katastrálneho odboru Okresného úradu v Lučenci. Bol uznávaným odborníkom na geometrické plány a je nositeľom rezortného vyznamenania. Do dôchodku odišiel 28. 2. 2001.

Ing. Ivan Pešek, CSc.

Rodák z Ostravy, naroden 15. 10. 1940, maturoval v roce 1957 v Praze a po ukončení studia geodetické astronomie na Fakultě stavební (FSv) ČVUT v Praze v roce 1962 nastoupil do astronomického oddílu tehdejšího Geodetického a topografického ústavu. Pracoval zde do roku 1967, zejména při astronomickém zaměřování poloh a azimutů na bodech astronomicko-geodetické sítě na území tehdejšího Československa. V roce 1968 přešel na Observatoř astronomie a geofyziky ČVUT, kde se téměř třicet let věnoval astronomickým pozorováním cirkumzenitálem v rámci mezinárodní šířkové a časové služby a rovněž výzkumu v oblasti sledování vektoru rotace Země. Svou odbornou činnost zaměřil na i další tělesa sluneční soustavy – zabýval se analytickou teorií rotace Měsíce a Phobosu. Pod vedením prof.

E. Buchara připravil kandidátskou disertační práci „Určení fyzických librací Měsíce“, kterou úspěšně obhájil v roce 1979. Po úmrtí prof. E. Buchara byl pověřen vedením observatoře. Výsledky jeho výzkumné činnosti jsou shrnuty ve 48 pracích publikovaných převážně v zahraničních časopisech a sbornících. Stal se členem České astronomické společnosti, Mezinárodní astronomické společnosti a Evropské astronomické společnosti. V devadesátých letech 20. století úzce spolupracoval s Astronomickým ústavem (AÚ) ČSAV (nyní AV ČR) na mezinárodním projektu určení parametrů orientace Země v souřadnicové soustavě hvězdného katalogu Hipparcos. Za tuto práci byla kolektivu pracovníků AÚ AV ČR a FSv ČVUT v roce 2000 udělena Cena Akademie věd ČR. Samozřejmostí byla i jeho pedagogická činnost v oborech katedry vyšší geodézie. Mimo to od roku 2000 přednášel jako externí učitel kosmickou geodézií na Vysoké škole báňské TU v Ostravě. Do důchodu odešel v roce 2005. Více viz GaKO 46/88, 2000, č. 10, s. 214.

Ing. Vladimír Rolko

Narodil sa 21. 12. 1940 vo Vrbovciah (okres Myjava). Zememeračské inžinierstvo skončil na Stavebnej fakulte (SvF) Slovenskej vysokej školy technickej (SVŠT) v Bratislave v roku 1962 a nastúpil do Ústavu geodézie a kartografie v Žiline (od 1. 1. 1968 Oblastný ústav geodézie v Bratislave) – Stredisko geodézie v Žiline, kde pracoval v oblasti evidencie nehnuteľností (EN). V rokoch 1968 až 1972 vykonával funkciu vedúceho rajónu. V roku 1973 prešiel do Geodézie, n. p. (od 1. 7. 1989 š. p.), Žilina do funkcie samostatného referenta technológie EN, neskôr prevádzkového inžiniera v útvaru riadenia výroby, vedúceho prevádzky EN (1974 až 1985), zástupcu vedúceho prevádzky EN (1986 až 31. 3. 1988) a v dobe od 1. 4. 1988 do 31. 12. 1990 pôsobil ako špecialista EN a vedúci útvaru riadenia výroby. V rokoch 1983 až 1986 absolvoval postgraduálne štúdium odboru geodézie a kartografia na SvF SVŠT. Od 1. 1. 1991 pracoval ako vedúci odborný referent špecialista (VORŠ) v technickom odbore Krajskej správy geodézie a kartografie v Banskej Bystrici, detašované pracovisko v Žiline. 1. 8. 1991, ako skúsený odborník, prešiel do Slovenského úradu geodézie a kartografie (od 1. 1. 1993 ÚGKK SR) do funkcie VORŠ pre referát inšpektora EN. 1. 12. 1991 bol vymenovaný za riaditeľa odboru inšpektorátu a od 1. 2. 1996 za riaditeľa odboru katastrálnej inšpekcie. Do dôchodku odišiel 1. 2. 2004.

Výročí 85 let:

Ing. Vlastimil Dušek

Narodil se 5. 10. 1935 v Horní Černé (okres Ústí nad Orlicí). Vystudoval obor geodézie a kartografie na ČVUT v Praze a roku 1958 nastoupil do tehdejšího Oblastního ústavu geodézie a kartografie Opava, na Středisko geodézie (SG) Přerov, kde kromě tří let působení ve Frýdku-Místku a v Ostravě pracoval do 31. 1. 2002. Jako ÚOZI si osvojil nové právní úpravy v oblasti vyhotovování geometrických plánů a jejich ověřování. Od roku 1990 byl vedoucím SG a v období od 1. 1. 1993 do 31. 12. 2001 ředitelem SG (od roku 1993 Katastrálního

úřadu) v Přerově. Pracovní poměr z důvodu odchodu do důchodu ukončil 31. 1. 2002. I nadále pracuje jako soudní znalec v oboru geodézie a kartografie.

Doc. Ing. Milan Hájek, PhD.

Narodil sa 15. 12. 1935 v Lozorne (okres Malacky). Odbor zememeračského inžinierstva skončil na Fakulte inžinierskeho staviteľstva (FIS) Slovenskej vysokej školy technickej (SVŠT) v Bratislave v roku 1959. V tomto roku začal svoju pedagogickú činnosť ako asistent na Katedre geodézie FIS SVŠT. Na Katedru mapovania a pozemkových úprav (KMPÚ) Stavebnej fakulty (SvF) SVŠT (od 1. 4. 1991 Slovenská technická univerzita) prešiel v roku 1960 kde pracoval až do 31. 8. 2002. Vedeckú hodnosť kandidáta technických vied získal v roku 1972 a za docenta pre odbor geodetická kartografia bol vymenovaný 1. 10. 1976 na základe habilitačnej práce. Od 1. 9. 1986 do 15. 1. 1990 bol vedúcim KMPÚ SvF SVŠT. V pedagogickej činnosti sa zamerával na problematiku tvorby máp a ich spracovanie, s osobitným zreteľom na automatizovanú tvorbu kartografických diel. Je spoluautorom vysokoškolskej učebnice „Kartografie“, 6 dočasných vysokoškolských učebníc (skript) a Terminologického slovníka geodézie, kartografie a katastra (Bratislava 1998). Bohatá je i jeho ďalšia publikačná činnosť. Bol vedúcim autorského kolektívu monografie „Reprografia“, ktorá vyšla v dvoch vydaniach a autorom a spoluautorom 85 odborných a vedeckých prác, z toho 12 v zahraničných časopisoch. Jeho vedeckovýskumná činnosť bola zameraná na oblasť automatizácie v kartografii. Bol zodpovedným riešiteľom a spoluriešiteľom 16 výskumných úloh. Veľmi úzka bola jeho spolupráca so Slovenskou kartografiou, n. p., Bratislava, kde je s jeho menom spojená inovácia technológie tvorby farebných areálov na mapách a zavádzanie automatizovaného spracovania kartografických originálov máp malých mierok. Rozsiahla je jeho činnosť v posudzovaní odborných a vedeckých prác, výskumných správ a dizertačných prác. Bol školiteľom 13 vedeckých aspirantov a doktorandov a členom viacerých odborných komisií a rád. Veľa úsilia venoval činnosti vo vedecko-technickej spoločnosti (VTS), kde v rokoch 1977 až 1990 bol predsedom Československému kartografickému komitétu ČSVTS a v rokoch 1992 až 1995 predsedom Kartografickej spoločnosti Slovenskej republiky. Bol odborným garantom troch kartografických konferencií s medzinárodnou účasťou a viacerých seminárov. Je nositeľom viacerých vyznamenaní. Do dôchodku odišiel 1. 9. 2002.

Ing. Roman Petřík

Narodil se 6. 10. 1935 v Pardubicích. Vysokoškolské studium se specializací geodézie-fotogrammetrie absolvoval na Slovenské vysoké škole technické v Bratislave v roce 1958. První zaměstnání nastoupil v Oblastním ústavu geodézie a kartografie v Opavě. V letech 1962 až 1969 pracoval v Inženýrských a průmyslových stavbách Ostrava a poté necelý rok v zeměměřickém a projektovém družstvu Geoma v Ostravě. Koncem roku 1970 přešel na Středisko geodézie (SG) Ostrava, kde se v roce 1974 stal vedoucím oddílu a 1. 1. 1991 vedoucím SG. V lednu 1993 byl jmenován ředitelem Katastrálního úřadu v Ostravě a v uvedené funkci působil do 31. 12. 1997.

Výročí 90 rokov:

Ing. Pavol Frolkovič

Narodil sa 19. 11. 1930 v Bučanoch (okres Trnava). Po absolvovaní zememeračského inžinierstva na Fakulte stavebného a zememeračského inžinierstva Slovenskej vysokej školy technickej (SVŠT) v Bratislave v roku 1953 pracoval do roku 1979 ako projektant v oblasti dopravných a inžinierskych stavieb, neskôr hlavný inžinier projektov, z toho 6 rokov na stavbách v Afganistane a v Iráne. V rokoch 1969 až 1971 absolvoval štvorsestrálne štúdium odboru technika a ekonomika zahraničného obchodu na bratislavskej pobočke Inštitútu zahraničného obchodu. V rokoch 1979 až 1992 prešiel rôznymi funkciami na Ministerstve výstavby a techniky SSR (od 1. 1. 1993 SR): riaditeľ odboru – 1979 až 1981, námestník ministra – 1981 až 1983, podpredseda Slovenskej komisie pre vedecko-technický a investičný rozvoj – 1983 až 1988 a v rokoch 1989 až 1992 pôsobil v oblasti investičnej výstavby, územného plánovania a životného prostredia. Ako externý pedagóg pôsobil na Stavebnej fakulte SVŠT a na Národohospodárskej fakulte Vysokej školy ekonomickej v Bratislave. Bol členom vedeckých rád na uvedených fakultách. Je autorom publikácií „Vývoz projektových prác“ a „Predprojektová príprava stavieb“ (Bratislava, Alfa 1984 a 1987), ďalej odborných prác v časopisoch Investičná výstavba a Projektant a referoval na seminároch vedecko-technickej spoločnosti. Do dôchodku odišiel v roku 1992.

JUDr. Zdeněk Tempír

Rodák z Prahy, naroden 22. 11. 1930, absolvent Právnické fakulty Univerzity Karlovy. Roku 1967 nastoupil do resortu na tehdejší ČÚGK, poté v roce 1972-1990 přestoupil na Geodetickou a kartografickou správu pro SČK a hl. m. Prahu a dále v roce 1991 opět přijal místo v ČÚGK. Věnoval se provádění kontrol a vyhodnocování postupů středisek geodézie při probíhající 2. etapě zakládání evidence nemovitostí. Po roce 1990 spolupracoval na nových předpisech, sledujících návrat ke konstitutivnosti zápisu právních vztahů do nového katastru nemovitostí. Od data jejich právoplatnosti, tj. od 1. 1. 1993, pracoval na Katastrálním úřadě Praha-město. Starobní důchod mu byl přiznán od 1. 4. 1996, pracovní poměr ukončil 30. 6. 2002.

Bl a h o ž e l á m e !

Z ďalších výročí pripomínáme:

Ing. Vladimír Hupka

Narodil sa 24. 10. 1935 na Myjave (okres Myjava). Po skončení zememeračského inžinierstva na Fakulte inžinierskeho staviteľstva Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave v roku 1958 nastúpil do Poľnohospodárskeho projektového ústavu v Žiline, kde zabezpečoval geodetické podklady pre meliorácie. V roku 1964 prešiel do Ústavu geodézie a kartografie v Žiline (od 1. 1. 1968 Oblastný ústav geodézie v Bratislave) do funkcie vedúceho rajónu Strediska geodézie (SG) Považská Bystrica so sídlom v Púchove. V tejto funkcii pôsobil do 31. 12. 1972. V rokoch 1973 až 1978 pracoval v Geodézii, n. p.,

Žilina ako vedúci oddielu evidencie nehnuteľností. V roku 1978 prešiel na Krajskú správu geodézie a kartografie v Banskej Bystrici do funkcie vedúceho SG v Považskej Bystrici. 1. 1. 1993, ako skúsený odborník, bol vymenovaný za riaditeľa Správy katastra (SK) Považská Bystrica Katastrálneho úradu (KÚ) v Banskej Bystrici. Funkciu riaditeľa vykonával do 31. 7. 1995. Od 1. 8. 1995 bol poverený zriaďovaním nového pracoviska SK Ilava KÚ v Banskej Bystrici. Po jeho zriadení, od 1. 10. 1995 do 23. 7. 1996, vykonával funkciu vedúceho oddelenia technického, dokumentácie a poskytovania informácií. V tejto funkcii pokračoval aj v katastrálnom odbore Okresného úradu v Ilave od 24. 7. 1996 do 31. 12. 1997. Bol nositeľom rezortného vyznamenania. Do dôchodku odišiel 1. 1. 1998. Zomrel 8. 2. 2004 v Púchove.

Ing. Petr Chudoba

Narodil sa 9. 10. 1940 v Praze. V letech 1958 až 1963 absolvoval štúdium zememěrického inžinierstva na Fakultě stavební ČVUT v Praze. Od té doby pracoval v resortu Českého úřadu zememěrického a katastrálního (ČÚZK), v Geodetickém a topografickém ústavu v Praze, v Geodézii Praha n. p., na Středisku geodézie pro okres Praha-západ (v letech 1971-1974 byl jeho vedoucím) a od roku 1975 v technickém odboru tehdejšího ČÚGK jako specialista pro obnovu map velkých měřítek. V závěru roku 1975 byl vyslán na Kubu jako expert pro oblast katastru. S dvouletou přestávkou zde řídil české experty-geodety až do roku 1983. Po ukončení mise se vrátil na ČÚGK, kde byl pověřen řízením a rozvojem mezinárodních vztahů. V květnu 1990 byl jmenován ředitelem sekretariátu předsedy ČÚGK a od roku 1993 do 31. 8. 2000 byl ředitelem personálního a správního odboru ČÚZK, po té vedoucím oddělení služeb ČÚZK. Od roku 1990 do roku 2002 byl rovněž členem redakční rady časopisu GaKO. Zemřel v Praze dne 27. 1. 2004. Více viz GaKO 36/78, 1990, č. 10, s. 266, 41/83, 1995, č. 11, s. 274, 46/88, 2000, č. 10, s. 214.

Ing. Karol Jurda

Narodil sa 28. 10. 1910 v Třebíči. Po skončení zememěrického inžinierstva na Českej vysokej škole technickej v Brne v roku 1933 s vyznamenaním ho služobná povinnosť zaviedla na Slovensko, ktorému zostal verný až do smrti. Jeho bohatá a pestrá geodetická prax začala v júli 1933 v Inšpektoráte katastrálneho vymeriavania a v Katastrálnom meračskom úrade v Martine, kde pracoval až do roku 1942. V tomto období prešiel všetkými prácami spojenými s novým meraním. V roku 1942 prešiel do Triangulačnej kancelárie (TK) v Bratislave a od roku 1945 bol poverený jej vedením. Obdobie jeho pôsobnosti v TK sa vyznačovalo náročnými prácami na budovanie trigonometrických sietí na Slovensku. V rokoch 1949 až 1953 pracoval v riadiacom orgáne zememěrickom odbore Povereníctva financií (od roku 1950 Povereníctva techniky, resp. Povereníctva stavebníctva od roku 1951), kde bola zememěrická služba začlenená. Po vytvorení Správy geodézie a kartografie na Slovensku (SGKS) v roku 1954 bol poverený vedením oddelenia geodetických základov a nového merania, kde plne uplatnil svoje teoretické vedomosti a bohaté praktické skúsenosti. Popri týchto prácach pôsobil ako člen komisie pre štátne záverečné skúšky odboru zememěrického inžinierstva na Fakultě inžinierskeho staviteľstva Slovenskej vysokej školy technickej (SVŠT)

v Bratislave. Po územnej reorganizácii SGKS v roku 1960 prišiel 1. 10. do Astronomicko-geodetického observatória Katedry geodetických základov Stavebnej fakulty SVŠT ako výskumný pracovník. Podieľal sa nielen na riešení výskumných úloh, ale so zvláštnou záľubou a ochotou, jemu vlastnou, pomáhal svojim spolupracovníkom radou i konkrétnou pomocou. Svojou činnosťou ovplyvnil rozvoj geodézie a kartografie na Slovensku. Bol nositeľom „Čestného uznania za zásluhy o rozvoj geodézie a kartografie“, ktoré mu bolo udelené v rokoch 1968 a 1974. Do dôchodku odišiel 30. 6. 1976. Zomrel 13. 6. 1999 v Bratislave.

Ing. Jaromír Kaňok

Narodil se 17. 11. 1930. Po absolvování zememěrického studia na ČVUT v Praze pracoval na Krajské vojenské a ubytovací správě v Olomouci, m.j. při přípravě výstavby vojenského letiště v Mošnově. Od roku 1958 se věnoval důlnímu měřictví, nejprve v Ostravsko karvinských dolech (OKR). Od nich přešel na Důl Vítězný únor (DVÚ, pozdější Odra) v Ostravě, kde pracoval v odboru důlního měřictví a geologie (ODMG) jako důlní měřič v několika personálních pozicích, m.j. v letech 1967-1985 jako vedoucí oddělení důlního měřictví a geologie Závodu 2- Eduard Urx DVÚ v Ostravě-Koblově. Poté byl přeložen v roce 1986 na podnikové ředitelství DVÚ do ODMG, kde vykonával funkci vedoucího oddělení důlního měřictví, které vedl až do odchodu do důchodu. Zemřel 18. 10. 2019.

Samuel Krieger

Narodil sa v roku 1730 v Prešove. Študoval na Vojenskej inžinierskej akadémii vo Viedni. Bol úradným matematikom uhorskej miestodržiteľskej rady. V roku 1770 vypracoval rukopisnú mapu dolnej časti povodia Dudváhu, a tiež vypracoval viacero regulačných plánov riek, na Slovensku rieky Slaná. Bol autorom mapy Uhorska v mierke asi 1 : 1 500 000 (68 x 48 cm), ktorú vydal v roku 1790 bratislavský kníhkupec Antonius Löwi. Zomrel v roku 1785 v Prešove.

Ing. Alžbeta Málková

Narodila sa 29. 10. 1945 v Bratislave. Po absolvovaní odboru geodézie a kartografia na Stavebnej fakulte Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave v roku 1968 nastúpila do Oblastného ústavu geodézie v Bratislave – Stredisko geodézie Bratislava-mesto, kde pracovala na reambulácii máp a od roku 1972 sa zaoberala automatizáciou evidencie nehnuteľností (EN). V týchto prácach pokračovala aj v Geodézii, n. p., Bratislava v rokoch 1973 až 1981. Ako skúsená odborníčka v oblasti automatizácie prešla 1. 7. 1981 do výpočtového strediska Geodetického ústavu, n. p., Bratislava (od 1. 7. 1989 Geodetický podnik, š. p., a od 1. 1. 1991 Geodetický a kartografický ústav). Tu pôsobila ako vedúca oddielu automatizovaného spracovania písomného operátu EN, od 1. 1. 1991 ako vedúca oddelenia automatizovaného informačného systému geodézie a kartografie (AISGK) prevádzky automatizovaného spracovania informácií a od roku 1995 ako vedúca oddelenia písomných informácií katastra nehnuteľností odboru centrálného AISGK a katastra. Za pracovné úsilie bola vyznamenaná na ústavnej a rezortnej úrovni. Do dôchodku odišla 1. 3. 1999. Zomrela 21. 10. 2009 v Bratislave.

Ing. Michal Martinovič

Narodil sa 24. 10. 1915 v Zlatých Moravciach. Štúdium zememeračského inžinierstva začal na Českej vysokej škole technickej v Brne a skončil na Slovenskej vysokej škole technickej v Bratislave v roku 1942. Pracoval v Inšpektoráte katastrálneho vymeriavania v Martine (1942 až 1945) a od roku 1945 v Bratislave, a to v Katastrálnom meračskom úrade, v Slovenskom zememeračskom a kartografickom ústave, v Geodetickom, topografickom a kartografickom ústave, v Geodetickom ústave (GÚ), v Kartografickom a geodetickom fonde a v GÚ, n. p., kde vykonával a viedol na rôznych stupňoch najmä práce triangulačné. Do dôchodku odišiel 30. 4. 1980. Zomrel 30. 9. 1990 v Bratislave.

Ing. František Mosej

Narodil sa 11. 10. 1940 v Ťahanovciach (okres Košice). Po absolvovaní Priemyselnej školy stavebnej a zememeračskej v Košiciach v roku 1959 nastúpil do Oblastného ústavu geodézie a kartografie v Prešove (neskôr Ústav geodézie a kartografie, Inžinierska geodézia, n. p., a Geodézia, n. p.), kde vykonával práce inžinierskej geodézie a najmä práce na tvorbe máp veľkých mierok. V roku 1976 skončil popri zamestnaní štúdium odboru geodézia a kartografia na Stavebnej fakulte Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave. 1. 7. 1981 prešiel do Krajskej správy geodézie a kartografie (KSGK) v Košiciach do funkcie vedúceho Strediska geodézie Košice-mesto. Od 1. 1. 1991 vykonával funkciu vedúceho odboru dohľadu a kontroly KSGK, kde využil svoje odborné vedomosti a riadiace schopnosti. Od 1. 1. 1993 do 23. 7. 1996 bol riaditeľom Správy katastra Košice-viediek Katastrálneho úradu v Košiciach. Od 24. 7. 1996 do 31. 5. 1999 bol vedúcim katastrálneho odboru (KO) Okresného úradu v Košiciach-okolí a od 1. 6. 1999 do 31. 12. 2000 bol vedúcim oddelenia riadenia a metodiky KO Krajského úradu v Košiciach. Do dôchodku odišiel 1. 1. 2001. Zomrel 21. 7. 2013 v Košiciach.

Prof. RNDr. Zbyněk Nádeník, DrSc.

Narodil sa 21. 11. 1925 v Markvartovicích u Opavy. Absolvent prírodovedeckých fakult universit v Brně a v Praze (1949), významný pedagóg katedry matematiky Fakulty stavební (FSv) ČVUT v Praze, člen domácich i zahraničných vedeckých spoločností. V lete 1951 až 1954 pracoval v Matematickém ústavu Československé akademie věd jako aspirant. Od roku 1954 vyučoval matematiku na Zeměměřičké fakultě ČVUT v Praze, po jejím sloučení roku 1960 do FSv působil po celou aktivní pedagogickou dráhu na její katedře matematiky. Habilitoval se roku 1957, roku 1969 mu byl udělen doktorát fyzikálně-matematických věd, řádným profesorem byl jmenován roku 1977. Podstatnou měrou se zasloužil o výuku matematiky posluchačů oboru geodézie a kartografie a o řešení mnohých problémů oboru. Neomezil se přitom jen na čistou matematiku, ale věnoval se jejím aplikacím v geodézii. Zabýval se globální diferenciální geometrií křivek a ploch, integrální geometrií, konvexními útvary a geometrií nerovnosti s různými zobecněními klasické isoperimetrické nerovnosti, a matematickými aplikacemi v oblasti kosmické a fyzikální geodézie. Svě precizně připravené přednášky, které utkvěly v paměti mnohých posluchačů, orientoval k těmto potřebám. Studenty

a začínající kolegy uváděl do vědecké práce; po řadu let vedl seminář matematických metod v geodézii i geometrický seminář pro zaměstnance kateder matematiky různých vysokých škol. Podílel se na organizaci a výuce astronomicko-geodetické specializace, od roku 1963 patřící k vrcholům poválečného zeměměřičkého studia. Významně pozitivně tím ovlivnil odborný růst řady vědeckých a vedoucích pracovníků, což se odrazilo i ve jmenování čestným členem vědecké rady Výzkumného ústavu geodetického, topografického a kartografického. Zemřel po dlouhé nemoci 8. 10. 2018 v Praze. Více viz GaKO 36/78, 1990, č. 11, s. 292, osobní zpráva viz GaKO 61/103, 2015, č. 11, s. 272, nekrolog viz GaKO 64/106, 2018, č. 12, s. 279.

Ing. Alfréd Nejedlý

Narodil sa 23. 12. 1930 v Bratislave. Po absolvovaní zememeračského inžinierstva na Fakulte inžinierskeho staviteľstva Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave v roku 1957 nastúpil do Geodetického ústavu v Bratislave, kde vykonával práce mapovacie, triangulačné, ale najmä špeciálne práce pozemnej fotogrametrie. Pričinil sa o zdokonalenie technologických postupov v pozemnej fotogrametrii. V týchto prácach pokračoval aj od roku 1966 v Ústave geodézie a kartografie a v Inžinierskej geodézii, n. p. 1. 1. 1970 prešiel do Výskumného ústavu geodézie a kartografie v Bratislave, do funkcie vedúceho Odborového informačného strediska (OBIS) geodézie a kartografie. Zaslúžil sa o vybudovanie OBIS s celoštátnou pôsobnosťou (v rámci bývalého Česko-Slovenska), jeho rozvoj a medzinárodnú spoluprácu. Osobnou angažovanosťou sa pričinil o popularizáciu geodézie v širšej verejnosti. Aktívne pracoval aj v rôznych funkciách vo vedecko-technickej spoločnosti (VTS). Ako národný delegát 1. komisie Medzinárodnej federácie geodetov (FIG) a predseda študijnej skupiny 1A história geodézie Čs. národného komitétu pre FIG, koncepčne a organizačne zabezpečil spracovanie a vydanie spoločných publikácií českých a slovenských geodetov „Kapitoly z histórie geodézie v Česko-Slovensku“ (Bratislava, VÚGK 1988 a 1990). Na ich tvorbe sa podieľal autorsky aj redakčne. Známa bola jeho prekladateľská činnosť. Zostavil „Slovensko-nemecký a nemecko-slovenský slovník pre geodetov“ (Bratislava, ÚGKK SR 1995) a dodatok k nemu v roku 2000. Ďalej sa podieľal na publikáciách „Kataster – historický prehľad“ (Bratislava 2002 a 2006), „Geodetické základy – historický prehľad“ (Bratislava 2006) a „Mapovanie – historický prehľad“ (Bratislava 2007). Za svoju činnosť bol viackrát vyznamenaný na rezortnej úrovni a v rámci VTS. Do dôchodku odišiel 31. 12. 1993. Zomrel 25. 12. 2011 v Bratislave.

Ing. Karel Pecka

Narodil sa 14. 11. 1910. Po absolvovaní reálneho gymnázia v Brandýse nad Labem vystudoval v lete 1929 až 1933 obor geodézie a kartografie na Českém vysokém učení technickém. Od prosince 1936 byl zaměstnán u Katastrálního měřičského úřadu ve Falknově nad Ohří. Od roku 1950 byl vedoucím kartografického oddělení Praha. V roce 1954 se po vzniku Kartografického a reprodukčního ústavu v Praze stal jeho hlavním redaktorem, od roku 1967 byl ředitelem Kartografického nakladatelství a od roku 1969 vedoucím Oborového střediska pro vzdělávání pracujících Výzkumného ústavu geodetic-

kého, topografického a kartografického. Pod jeho vedením bola zpracovaná a vydaná rada evropsky významných kartografických diel. Predné miesta patrí Atlasu československých dejín a Národnému Atlasu Československa, zmínit je treba i ďalšie pozoruhodné diela – soubor „Poznáme svet“ a Kapesní atlas světa, ktorý bol vydaný ve 14 jazykových mutáciách a patrí ke zlatému fondu našej kartografickej literatúry. Bol externým učiteľom na Strednej priemyselnej škole zememěrické, radu let, od roku 1956 do roku 1975 členom redakčnej rady GaKO, inicioval vstup československej kartografickej služby do Mezinárodní kartografickej asociácie a významne sa podieľal na činnosti tehdejších československých vedeckotechnických spoločností ako prvý predseda Čs. kartografického komitétu (1965 až 1972). Je spoluautorom rady odborných textov, učebníc i publikácií, z nichž k najvýznamnejším patrí Mapování a měření českých zemí – díly I. a III. (II. díl se vydat nepodařilo). Zemřel 6. 9. 1995 v Praze. Více viz GaKO 21/63, 1975, č. 11, s. 330, 41/83, 1995, č. 11, s. 255.

Ing. Janka Prandová

Narodila sa 22. 10. 1960 v Žiline. Odbor geodézia a kartografia skončila na Stavebnej fakulte Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave v roku 1984 s vyznamenaním. V tomto roku nastúpila do Geodetického ústavu, n. p., Bratislava (od 1. 7. 1989 Geodetický podnik, š. p., a od 1. 1. 1991 Geodetický a kartografický ústav) do prevádzky geodetických základov (GZ – od 1. 1. 1995 odbor GZ), oddielu nivelácie. Ako vedúca niveláčnej čaty vykonávala do 31. 12. 1991 meračské práce v niveláčnej sieti (opakované meranie II. a III. rádu, meranie v zvláštnych niveláčnych sieťach), a tiež určovanie súradníc špeciálne stabilizovaných niveláčnych bodov. Od 1. 1. 1992 bola poverená vedením výpočtovej skupiny oddielu (neskôr oddelenia) nivelácie. Spolupracovala na tvorbe technológií digitálneho merania a spracovania niveláčnych meraní. Zaslúžila sa o vytvorenie bázy údajov niveláčnych bodov a o prevedenie všetkých meraní v niveláčnej sieti (od roku 1944) do počítačového prostredia. Záujem o pokrok v geodézii ju priťahoval do Výskumného ústavu geodézie a kartografie v Bratislave. Tu pracovala od 1. 4. 2008 ako výskumná a vývojová pracovníčka a bola zodpovedná za činnosť rezortného školiaceho a testovacieho strediska. 1. 4. 2009 bola vymenovaná za zástupkyňu vedúceho redaktora časopisu Geodetický a kartografický obzor. Redaktorské práce vykonávala starostlivo a uplatňovala svoj zmysel pre pedantnosť a štylistiku. V roku 2013 významne prispela k prechodu časopisu na moderné elektronické médium. V roku 2012 pri príležitosti 100. výročia vydávania časopisu jej za činnosť redaktorky bola udelená „Pamätná plaketa“. Zomrela 29. 12. 2014 v Diakovej (okres Martin), pochovaná je v Brodne (časť mesta Žilina).

Michal Ruttkay-Nededzky

Narodil v roku 1710 v Nededzi (okres Žilina) alebo vo Vrútkach (okres Martin). Zememerač a žiak Samuela Mikovíniho. Vypracoval viacero chotárných máp. V roku 1747 vypracoval rukopisnú mapu žilinského chotára v mierke asi 1 : 1 750 (130 x 115 cm) so zobrazením všetkých polí a parciel, na ktorých sú údaje o majiteľovi, bonite, druhu parcely s jej názvom (mnohé názvy sú na nej napísané po slovensky). Spolupracoval so S. Mikovínom na návrhu odvodňovania močiarov v Peš-

tianskej stolici a odstraňovania stojatých vôd po dunajských povodniach. Po Mikovíniho smrti (1750) plány dokončil sám (1763), doplnil ich výškami z nivelácie a napísal k nim komentár. Po roku 1763 sa záznamy o ňom strácajú.

Dr. techn. Ing. Jaromír Štěpán

Narodil sa 17. 12. 1905 v Kamilove (okres Nymburk – Česká republika). Po absolvovaní zememeračského inžinierstva na Českém vysokém učení technickém v Praze v roku 1933 celý život zostal verný geodézii na Slovensku. Pôsobil v Michalovciach (Katastrálny meračský úrad – KMÚ), v Bardejove (KMÚ), v Trenčíne (Inšpektorát katastrálneho vymeriavania), v Liptovskom Mikuláši (KMÚ) a od roku 1949 až do smrti v Prešove (technický referát Krajského národného výboru, Oblastný ústav geodézie a kartografie, Ústav geodézie a kartografie, Inžinierska geodézia, n. p., Geodézia, n. p.). V roku 1947 získal hodnosť doktora techniky. Bol publikačne činný. Zomrel 24. 11. 1976 v Prešove.

Akademik Antal Tárczy – Hornoch

Narodil sa 13. 10. 1900 v Podkarpatскеj Rusi (teraz Zakarpatská Ukrajina). Vysokoškolské štúdiá absolvoval v Leobene (Rakúsko), kde v roku 1923 získal diplom banského a v roku 1924 banskomeračského inžiniera, ako aj hodnosť doktora techniky. V roku 1926 nastúpil ako profesor a vedúci Katedry geodézie a banského meračstva na Vysokú školu banskú a lesnícku v Šoproni, kde pôsobil do roku 1959. Od roku 1946 bol členom Maďarskej akadémie vied (MAV). Zaslúžil sa o založenie Zememeračskej fakulty (1949) a Geodetického a geofyzikálneho výskumného laboratória (GGVL) MAV (1955). Po presťahovaní banského meračstva do Miškovca (Miskolc) a geodézie do Budapešti v roku 1959 bol vymenovaný za riaditeľa GGVL v Šoproni a od roku 1971 za riaditeľa Výskumného ústavu geodézie a geofyziky MAV v Šoproni. Ako autor a spoluautor napísal 6 kníh a 300 vedeckých a odborných prác. Bol členom i čestným doktorom viacerých zahraničných akademií a nositeľom mnohých domácich i zahraničných vyznamenaní. Do dôchodku odišiel v roku 1972. Zomrel 16. 1. 1986 v Šoproni.

1950 – Geodetický a kartografický ústav Bratislava (GKÚ) – bol zriadený v roku 1950 vládny nariadením č.43/1950 pod názvom Slovenský zememeračský a kartografický ústav (SLOVZAKÚ). Jeho základom boli špeciálne technické útvary Ministerstva financií – Triangulačná kancelária v Bratislave, Reprodukčný ústav v Turčianskom svätom Martine, Archív máp katastrálnych v Bratislave, Fotogrametrický ústav pre Slovensko v Bratislave a oddelenie štátnej nivelácie Povereníctva techniky v Bratislave. Činnosť SLOVZAKÚ bola sústredená na oblasť budovania geodetických základov polohových aj výškových, v reprodukčnej a fotogrametrickej oblasti na prípravu tvorby radu nových pôvodných topografických máp z územia celého štátu. V roku 1954 bol premenovaný na Geodetický, topografický a kartografický ústav v Bratislave, v ktorom sa okrem dokončovania trigonometrickej a niveláčnej siete začalo s tvorbou topografickej mapy 1 : 25 000. V roku 1957 došlo k zmene, v dôsledku ktorej vznikli dva ústavy: Geodetický ústav v Bratislave a Kartografický a re-

produkčný ústav v Modre - Harmónii. Rozsiahla štrukturálna reorganizácia začiatkom roka 1966 priniesla výraznejšiu zmenu, zriadenie Kartografického a geodetického fondu v Bratislave, jeho činnosť sa sústredila na geodetické základy, archív a dokumentáciu, ktorému organizačne podliehala pobočka v Prahe, vytvorená z Geodetického a topografického ústavu v Prahe. Zanikol na základe ústavného zákona o federácii v roku 1968, kedy boli obnovené národné rezorty geodézie a kartografie. Bratislavský ústav sa vrátil k názvu Geodetický ústav v Bratislave (1969-1972), v roku 1973 po zmene spôsobu hospodárenia prijal štatút národného podniku s úpravou v názve na Geodetický ústav, n.p. Bratislava (1973-1988) a po zaradení medzi štátne podniky na Geodetický podnik, š. p. Bratislava (1989 až 1990). 1. 1. 1991 vznikol GKÚ Bratislava ako nástupnícka organizácia Geodetického podniku, š. p., Bratislava s úlohami nadväznými na doterajšie, rozšírené o tvorbu a vydávanie štátneho mapového diela stredných mierok a správu Ústredného archívu geodézie a kartografie. Ústav realizuje, spravuje a rozvíja na území SR záväzné referenčné geodetické systémy, lokalizačné štandardy pre polohu, nadmorskú výšku a tiažové zrýchlenie, buduje sofistikované služby na prenos dĺžkových, výškových a tiažových etalónov. Spravuje informačný systém geodézie, kartografie a katastra, ktorý je súčasťou celoštátneho informačného systému verejnej správy. Poskytuje informácie prostredníctvom internetových portálov a zákazníckeho centra. Ďalej spravuje geodetické základy, centrálnu databázu údajov katastra nehnuteľností, referenčné údaje pre geografické systémy, dokumentačné fondy, centrálnu registratúrne stredisko, katastrálny portál, geoportál, slovenskú priestorovú observačnú službu.

1960 – v listopadu vydala tehdejší Ústrední správa geodézie a kartografie prvni svazek souboru map **Poznáváme svět**. Bylo v něm představeno Československo v základním měřítku 1 : 750 000. Tato atlasová kartograficko-geografická encyklopedie obsahuje 30 svazků, které vyšly do roku 1991 celkem v 56 vydáních. Odpovědným redaktorem byl po celou dobu RNDr. Jiří Novotný.

1970 – Výskumný ústav geodézie a kartografie (VÚGK) v Bratislave – bol zriadený ako príspevková organizácia 6. 1. 1970 so sídlom Pekná cesta č. 17, Bratislava - Krasňany rozhodnutím výskumnej rady Ministerstva výstavby a techniky Slovenskej socialistickej republiky (MVT SSR) na návrh Slovenskej správy geodézie a kartografie (SSGK) ako centrálna riadená organizácia vedecko-výskumnej základne (VVZ). Podľa uznesenia vlády Československej socialistickej republiky (ČSR) č. 169 zo dňa 27. 8. 1969 bol Výskumný ústav geodetický, topografický a kartografický (VÚGTK) v Prahe zaradený medzi centrálna riadené organizácie VVZ s pôsobnosťou v ČSR, preto Koordinačná rada ČÚZK a SSGK už v septembri 1969 odporučila zriadiť samostatnú VVZ v rezorte SSGK. Súčasne bol zastavený plánovaný rast pracovníkov VÚGTK v Prahe v prospech VVZ na Slovensku. ČÚZK a SSGK sa dohodli o zásadách delimitácie činnosti, informačného fondu, výskumných správ a spôsobe ďalšej spolupráce na úseku vedy a techniky s predpokladom blízkej spolupráce a vylúčením zbytočných duplicít. Vedecké činnosti a ciele novovzniknutej inštitúcie sa zameriavali hlavne na úlohy základného výskumu v súlade

s úlohami štátneho plánu rozvoja vedy a techniky, medzinárodnú spoluprácu, základný a aplikovaný výskum pre potreby SSGK, aplikáciu geodetických metód v netopografickej oblasti, návrhy technológií z dosiahnutých výsledkov a spolupôsobenie pri ich vydávaní, užívacie a právne vzťahy k nehnuteľnostiam, na ekonomiku a riadenie prác v rezorte, odborové vzdelávanie v Odborovom stredisku vzdelávania, znaleckú činnosť v odbore geodézia a kartografia, terminologickú činnosť a tvorbu technických predpisov, metrologickú činnosť v Metrologickom stredisku a publikačnú činnosť. Práce VÚGK sú zamerané hlavne na oblasť katastra nehnuteľnosti, geografických informačných systémov, kartografie, geodetické základy a diaľkový prieskum Zeme. V rámci medzinárodnej spolupráci sa zapojil do výskumu recentných pohybov zemského povrchu v rámci Stredoeurópskej iniciatívy, spolupracoval na zapojení československých polohových základov do polohových základov západnej Európy v rámci európskej siete referenčných staníc GNSS (EUREF), na medzinárodnom výskume geodynamiky Zeme a na prepojení polohových, výškových a tiažových základov. VÚGK spolupracuje na projekte Elektronické služby katastra nehnuteľností (ESKN), zabezpečuje bezproblémovú prevádzku viacúčelového katastra (VUK), vykonáva podporné činnosti pri implementácii európskej smernice INSPIRE, zákona o národnej infraštruktúre pre priestorové informácie (NIPI) a pre základnú bázu geografického informačného systému (ZBGIS), spĺňa úlohy vyplývajúce z implementácie registra priestorových informácií (RPI), spolupracuje na tvorbe digitálneho modelu reliéfu (DMR) a vykonáva prevádzku a podporu IT služieb zabezpečovaných VÚGK a organizačné a technické zabezpečenie odborných školení.